

וַיַּעֲתַק מֵשֶׁם וַיְחִפֵּר בָּאָר אַחֲרָת זָגוֹן (בראשית כט) רַבִּי
חַיָּא פָּתַח וַיֹּאמֶר, (ישעיה נה) וַנַּחַד יְיָ הַמִּזְדָּבָר
וְהַשְׁבֵּעַ בְּצִחְצָחוֹת נְפִשְׁךָ וְעַצְמָתִיךָ יְחַלֵּץ זָגוֹן. הָאֵי
קָרָא אָזְקָמוֹת וְאַתְּמָר. אָבֵל בְּהָאֵי קָרָא, בַּיְה אַתְּתָּקְפּוּ
מְאֵרִי מִהַּיְמָנוֹתָא דְּאַכְטָה לֹזַן לְעַלְמָא דְּאַתִּי. וַנַּחַד יְיָ, בַּיּוֹן
יְיָ תָּמִיד בְּהָאֵי עַלְמָא וּבְעַלְמָא דְּאַתִּי. וַנַּחַד יְיָ, בַּיּוֹן
דְּאַמְרָן וַנַּחַד יְיָ, אַמְּמָאי תָּמִיד. אַלְאָ דָא תָּמִיד דְּבִין
הַעֲרָבִים, דְּאֵיתָהוּ אַתְּתָּקְפּוּ תָּחוֹת דְּרוֹעִיה דִּיצְחָק, וְדָא
הַזָּא חַזְלָקָא לְעַלְמָא דְּאַתִּי, מְגַלֵּן מְדוֹד דְּבִתִּיבָּה, (תְּהִלִּים
כג) יַנְחַנִּי בְּמַעֲגָלִי צְדָק לְמַעַן שָׁמוֹ.

וְהַשְׁבִיע בְצָחֶצֶת נְפֵשָׁךְ, (ישעיה נה) **דֹא אַסְפְּקָלְרִיא** דָנָה רָא, **דָבֵל גְשֻׁמָתִין אַתָה נָן לְאַסְתְּבָלָא** וְלֹא תַעֲנָגָא בְגֹוָה. **וְעַצְמָתִיךְ יְחִלֵין**, הָאֵי קָרָא לֹאו רִישְׁיָה סּוֹפִיה. **אֵי גְשֻׁמָתִיה דְצָדִיקָא**, (סלקא לעילא, ניא אתה ניא)

לשונו הקודש

של בין הערבים שהוא התקוק תחת
ירועו של יצחק, והוא המליך לעולם
הבא. מניין לנו? מדור, שפטות (מלחים ב)
ינחני במעגלי אדק למן שמו.
והשביע בצחצחות נפשך - זו
האספקלריה המAIRה של הנשות
נהנות להסתבל ולהתענג בתרוכה.
ועצמתיך יחלין - הפסוק היה אין
ראשו סוף. אם נשמותו של האידיק
ויעתק משם ויחזר באר אחר וגוזן.
רבינו חייא פתח ואמר, (ישעה טז) ונחך ה'
תמיד והשביע בצחצחות נפשך
ועצמתיך יחלין וגוזן. הפסוק היה בו
בארותו נתבאר. אבל בפסוק היה בו
החויקו בעלי האמונה שהבטיח להם
לעולם הבא. ונחך ה' תמיד - בעולם
זה ובעולם הבא. ונחך ה', בין שאמר
ונחך ה', למה תמיד? אלא זה הטעם

בעדינה רא רעלילא) מַאי וְעִצְמָתֵיךְ יְחִילֵץ. אֲלֹא הָא אָזְקָמוּה. דָא תְּהִנֵּת הַמְתִים, דְזָמִינוּ קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַחֲרֵיהֶا מִתְּנִיא וְלֹא תְּקַנֵּא לוֹן לְגַרְמוּי דָבָר נְשׁ לְמַתִּין בְּקָדְמִיתָא בְּגֻפָא שְׁלִים. וְגַשְׁמִתָּא אֲתֹסְפָת נְהֹרָא גַו אַסְפְּקָלְרִיאָה דְנָהָרָא, לְאַתְּגָהָרָא עִם גֻפָא לְקַיְמָא שְׁלִים כְּדָקָא חַי.

וּבָגִין כֵּה בְּתִיב, וְהִיַּת בְּגַן רֹוחַ. מַאי בְּגַן רֹוחַ, דָלָא פְּסָקוּ מִימָיו עַלְאיַין, לְעַלְםָ וְלְעַלְמִי עַלְמִין, וְהָאִי (ונפָא) גִּינְתָּא אֲתְשָׁקֵי מִגְיָה, וְאֲתְרָיוִי מִגְיָה תְּדִיר. (דף קמ"א ע"ב) וּבְמֹצָא מִים, דָא הַהּוָא נְהָר דְנָגִיד וְנָפִיק מַעַדְן וְלֹא פְּסָקוּן מִימָיו לְעַלְמִין.

תָּא חַי, בִּירָא דְמִינֵן נְבָעֵין, הָאִי אִיהוּ רֹזָא עַלְאָה בְּגַן רֹזָא דְמַהִימָנוֹתָא. בִּירָא דְאִית בֵּיה מֹצָא מִים, וְאִיהוּ בִּירָא דְאַתְּמָלִיא מִהּוָא מֹצָא מִים,

לשון הקורש

זה בְּגַן רֹוחַ? שְׁלָא פּוֹסְקִים מִימָיו הַעֲלִילִונִים לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמִי עַוְלָמִים. וְהַנּוּ וְהַנּוּפָה קְוָה גַשְׁקָה מִפְנָנוּ וּמִתְרָבוּה מִפְנָנוּ תְּמִיד. וּבְמֹצָא מִים – זה הַנְּהָר הַהּוָא שְׁשׁוֹפֵעַ וְיֹצֵא מַעַדְן, וְלֹא פּוֹסְקִים מִימָיו לְעוֹלָמִים.

בָּא רָאה, בָּא רָא שְׁלָמִים נּוֹבָעים וְהוּ סָוד עַלְיוֹן בְּתוֹךְ סָוד הָאֱמֹנוֹה. בָּא רָא שְׁיִשׁ בָּה מֹצָא מִים, וְהָיָא בָּא רָא שְׁמַתְמָלָאת

עוֹלָה לְמַעַלָה, נְאַגְבָנִית בָּאוֹר שְׁלָמָעַלָה, מַה וְעִצְמָתֵיךְ יְחִילֵץ? אֲלֹא הַנָּהָר פְּרִשּׁוֹה, וְוּתְהִנֵּת הַמְתִים. שְׁעַתְּרִיךְ הַקְּרוֹש בְּרוֹךְ הוּא לְהַחֲיוֹת אֶת הַמְתִים וְלְתַקֵּן אֶת עִצְמֹת הָאָדָם שִׁיחֵיו בְּכָרָא שׂוֹנָה בְּנוֹתָשׁוּלָם, וְהַגְשֵׁמָה מּוֹסִיפָה אוֹר בְּתוֹךְ הַאַסְפְּקָלְרִיאָה הַמְאִיר שְׁתָאִיר עִם הַגּוֹף לְבָרִית שְׁלָמִים בְּרָאִין.

וּמְשׁוּם כֵּה בְּתוּב וְהִיַּת בְּגַן רֹוחַ. מַה

**וְאַנֹּנוּ תְּרִין דָּרָגֵין דָּאִינְנוּ חֶדֶת, דָּכֶר וְנוֹקְבָּא בְּחֶדֶת
כְּדָקָא יָאוֹת.**

וְתֵא חֲזִין, הַהוּא מָזָא מִים וְהַהוּא בִּירָא אַיִן חֶדֶת,
וְאַקְרֵי כָּלָא בָּאָר. דָּהָא הַהוּא מִקּוֹרָא דְעַיִל,
וְלֹא פְּסִיק לְעַלְמִין, וּבִירָא אַתְמִילִי. וּמְאָן דְּאִסְתָּבֵל
בִּבִּירָא דָא, אִסְתָּבֵל בְּרוֹזָא עַלְאָה דְמִהִימְנוֹתָא, וְדָא
הַוָּא סִמְנָא דְאַבָּהָן, דְמִשְׁתְּדִילִי לְחַפּוֹר בִּירָא דְמִיאָ
נוּ רְזָא עַלְאָה, וְלִית לְאָפְרֵשָׁא בֵּין מִקּוֹרָא וּבִירָא
וּכְלָא חֶדֶת.

וַיַּקְרֵא שָׁמָה רְחוּבֹת (בראשית כו). רְמִיזָה דְזַמְּגִינִין בְּנֵוי
לְמִפְלָה וְלְאַתְקָנָא הָאֵי בִּירָא כְּדָקָא חֲזִין,
בְּרוֹזָא דְקָרְבָּנִין וְעַלְיוֹן. בְּגֻנוֹנָא דָא, (בראשית ב) וְנִגְיִיחָה
בְּגַן עַדְן לְעַבְדָה וְלְשִׁמְרָה, אַלְין קָרְבָּנִין וְעַלְיוֹן וּבְגַיִן
דָא, יַתְפְּשֵׁטוּן מִבְּעוּזִי לְכָל סְטְרִין בְּמָה דָאָת אָמָר,

לשון הקורע

מָמוֹצָא הַפִּוִּים הַהוּא, וְהָם שְׂתִּי דְּרָגוֹת
שְׁהַן אַחַת, וּבָר וְנִקְבָּה יַחַד בְּרָאוֹי.
וַיַּבָּא וּרְאָתָה, אַוְתָּו מָמוֹצָא מִים וְאַוְתָּה
בָּאָר הָם אַחַד, וְהַכְּלָן נִקְרָא בָּאָר, שְׁהָרִי
אַוְתָּו הַפִּקְוָר שְׁפָכְנִים וְלֹא פּוֹסֶק
לְעוֹלָמִים, וְהַבָּאָר מִתְמַלְאָתָה. וּמֵי
שְׁמִסְתָּבֵל בָּאָר הַזֶּוּ, מִסְתָּבֵל בְּסִוד
הַעַלְיוֹן שֶׁל הַאֱמָנָה. וּזְהַוָּו סִימָן הַאֲבוֹת
- שְׁמִשְׁתְּדִילִים לְחַפּוֹר בָּאָר מִים בְּתוֹךְ

(משל ה) **וַיִּפְצֹץ מֵעִנְתִּיךְ חֹצֶחֶת בָּרְחָבֶת פְּלִגִּי מִים, וּבְגִין**
כֵּה וַיָּקֹרֵא שְׁמָה רְחוּבוֹת.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (משל א) **חֲכָמוֹת בָּהֶזְעִזְמָה תְּרוֹגֵנָה בְּרְחוּבוֹת תְּתִפְנִין כּוֹלָה.** **הָאֵי קָרָא אֵיתָו רַזְאָ עַלְּאָה.** **מַאי חֲכָמוֹת,** **אֵלֵין חֲכָמָה עַלְּאָה וְחֲכָמָתָא וַיָּקֹרֵא דָאַתְּבָלִילָת בָּה בְּעַלְּאָה וִשְׁרִיאָ בָּה.**

בָּהֶזְעִזְמָה. **תָּא חֹזֶי,** **חֲכָמָה עַלְּאָה אֵיתָי סְתִימָא דְכָל סְתִימִין,** **וְלֹא אַתִּינְדָּע וְלֹא אֵיתָי בָּאַתְּגָלְיָא,** **כְּמָה דָאַת אָמֶר,** (איוב כח) **לֹא יְדֻעַ אָנוֹשׁ עַרְבָּה וְגוּ,** **פֶד אַתְּפִשְׁטָת לְאַתְּגָרָא,** **אַתְּגָרָא בְּרַזְאָ דְעַלְמָא דָאַתִּי,** **וְעַלְמָא דָאַתִּי אַתְּבָרִי מְגִיה.** **פֶדְתָּגָן עַלְמָא דָאַתִּי אַתְּבָרִי בְּיוֹ"ד,** **וְאַתְּבָסִיא הָאֵי חֲכָמָה תְּפִנָּן וְאַינְנוּ חָד.** **בְּזַמְנָא דָאַתְּעַתָּד** (נ"א ראתעטר נ"א ראתעבר) **פְּלָא בְּרַזְאָ דְעַלְמָא דָאַתִּי בְּדַקְאָמָרָן,** **פְּדִין הָוָא חַדְוָה**

לשון הקודש

מֵעִנְתִּיךְ חֹצֶחֶת בְּרְחוּבוֹת פְּלִגִּי מִים, **וּמְשֻׁומָם כֵּה וַיָּקֹרֵא שְׁמָה רְחוּבוֹת.**
רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (שם א) **חֲכָמוֹת בָּהֶזְעִזְמָה תְּרִנָּה בְּרְחוּבוֹת תְּתִפְנִין כּוֹלָה.** **הַפְּסוֹק הַזֶּה הוּא סָוד עַלְיוֹן.** **מָה זֶה חֲכָמָות?** **אַלוּ הַחֲכָמָה הַעֲלִיוֹנָה וְהַחֲכָמָה הַקְּטָנָה שְׁגַבְלָלָת בְּעַלְיוֹנָה וְשַׂוְרָה בָּה.** **בָּהֶזְעִזְמָה - בָּא רָאָה,** **הַחֲכָמָה**

לא תגַּהֵרָא, וְכֹלֶא בְּחַשְׁאי דְּלֹא אֲשִׁתְמַע לְבָר לְעַלְמִין.

תו בְּעֵיא לְאַתְפְּשַׁטָּא, וְנַפְיק מַהְאֵי אַתְר אֲשָׁא וִמֵּיא
וְרוֹחָא, בְּמֵה דְאַתְמָר. וְאַתְעַבֵּיד חָד קְלָא דְנַפְקָא
לְבָר וְאֲשִׁתְמַע, בְּמֵה דְאַתְמָר. בְּדַיּוֹ מַתְפֵן וְלַהֲלֹן
אַיְהוּ חֹזֵן, דְּהָא לְגֹנוֹ בְּחַשְׁאי אַיְהוּ דְּלֹא אֲשִׁתְמַע
לְעַלְמִין, הַשְׂתָּא דְאֲשִׁתְמַע רֹזֵא, אַקְרֵי חֹזֵן, מִבְּאָן בְּעֵי
בָּר נֶשׁ לְאַתְקָנָא בְּעַבְדִּתְיָה וְלַשְׂאָלָא.

בְּרַחֲבוֹת, מִאן רְחוּבּוֹת, דָא הַהְוָא רְקִיעָא דְבִיה
כָּל כְּבִיבָּא דְנַחֲרִין, וְאַיְהוּ מִבְּוּעָא
דְמִימָוי לֹא פְּסָקִין. בְּמֵה דְאַת אָמָר, (בראשית ב) וְנַחַר
יָצָא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת חָגֵן, וְאַיְהוּ רְחוּבּוֹת. וְתַפְנֵן
תַּתְנֵן קוֹלָה, עַלְאָה וְכֹלֶא חָד.

לשון הקודש

הכל בפסוד של הועלם הַבָּא, בפי שְׁגַשְׁמָע הַפּוֹד נִקְרָא בְּחֹזֵן. מִבְּאָן צְרִיךְ שְׁאַמְרָנוּ. אָנוּ הֵיא הַשְׁמָחָה לְהִיּוֹת מְאִירָה, וְהַכָּל בְּחַשְׁאי, שָׁלָא גַּשְׁמָע בְּחֹזֵן לְעוֹלָמִים.
עד רוץָה לְהַתְפִּשְׂטָה, וַיּוֹצְאִים מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר וּמִים וּרוּחָה, בָּמוֹ שְׁגַגָּאמָר (בראשית ב) וְנַחַר יָצָא מַעַדְן לְהַשְׁקוֹת אֶת חָגֵן. וְהֵא רְחוּבּוֹת, וְשָׁם תַּתְנֵן קוֹלָה, עַלְיוֹנָה וְתַחַתָּוֹנָה, וְהַכָּל אֶחָד.

וּבָגִין דֹא אָמֵר **שֶׁלְמָה**, (משל' כד) **הַכּוֹן בְּחַזְיָן מַלְאָכַתְךָ** וּעֲתָדָה **בְּשָׂדָה** לְךָ וְגו'. **הַכּוֹן בְּחַזְיָן**, כַּמָּה רְאָתָמָר. דְכִתְיב בְּחַזְיָן תְּרוֹנָה, דֹהֶא מִבְּאָן קִיִּימָא עֲבִידָא לְאַתְתָּקָנָא וּמֶלֶת לְשָׁאָלָה, דְכִתְיב, (דברים ז) בַי שָׁאָל נָא לִימִים רָאשׁוֹנִים וְגו', וְלִמְקִצָּה הַשָּׁמִים וְעַד קִצָּה הַשָּׁמִים.

וּעֲתָדָה **בְּשָׂדָה** לְךָ, דֹא (בראשית כד) **שָׂדָה** אֲשֶׁר בְּרָכוֹ יְיָ. וּבֶתֶר דִינְגָעַ בָּר נֶשׁ רְזָא דְחַכְמָתָא יְנִתקִין גְּרִמִיה בָה, מַה בְּתִיב אַחֲר, וּבְגִנִית בִּיתָךְ. דֹא גַשְׁמָתָא דָבָר נֶשׁ בְּגֻפִיה, דִיתְתָּקָנוּ וַיַּתְעַבֵּיד גָבָר שָׁלִים. וּעַל דֹא פְדַ חַפֵר יִצְחָק וַעֲבָד בֵּירָא בְשָׁלִם, לְהַהּוֹא שָׁלִם (נ"א לְמַהְיוֹ שָׁלִים) קָרְרִי לִיה רְחוּבּוֹת, וּכְלָא בְּדַקָא יָאוֹת. זֶפְאַיִן אַיְנוֹן צְדִיקִיא דְעוֹבֵדִיהוֹן לְגַבְיָ קְדַשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לְקִיִּימָא עַלְמָא. דְכִתְיב, (משל' ב) בַי יְשָׁרִים יִשְׁבְּנוּ אָרֶץ, יִשְׁבְּינוּ אָרֶץ. וְהָא אַזְכָמָה.

לשון הקודש

וּמְשׁוּם וְהָא מַר שֶׁלְמָה, (משל' כד) **הַכּוֹן בְּחַזְיָן מַלְאָכַתְךָ** וּעֲתָדָה **בְּשָׂדָה** לְךָ וְגו'. **הַכּוֹן בְּחַזְיָן**, בָמו שָׁגָאָמָר, שְׁבָתוֹב בְּחַזְיָן תְּרוֹנָה, שְׁהָרִי מִבְּאָן עוֹמֵד הַמְעָשָׂה לְהַתְּתָּקָנוּ וְדָבָר לְשָׁאָלָה, שְׁבָתוֹב (דברים ז) בַי שָׁאָל נָא לִימִים רָאשׁוֹנִים וְגו', רָאשִׁיר הַצְדִיקִים וְלִמְקִצָּה הַשָּׁמִים וְעַד קִצָּה הַשָּׁמִים. **וּעֲתָדָה** **בְּשָׂדָה** לְךָ - וְוּ **הַשָּׂדָה** אֲשֶׁר

וַיְהִי כִּי זָקֵן יַצְחָק

(בראשית כז). אמר רבי שמעון כתיב,
 (בראשית א) וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא
 לְיַלְּהָ, הָאֵי קָרָא אָזְקָמָה וְאַתְּמָר. אָבֶל תֵּא חָזֵי, בֶּל
 עֹזְבָּדוֹי דְּקָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, בְּלָהו אַינְנוּ מְלִין דְּקָשָׁוט
 וּבְלָא בָּרוֹא עַלְּאָה. וּבֶל מְלוֹזִי דְּאַזְרִיתָא, בְּלָהו מְלִי
 מְהִימָּנוֹתָא וּרְזִוָּן עַלְּאַיִן פְּדֻקָּא יָאֹתָ.

וְתָא חַזִי, לֹא זֶבַח יִצְחָק כְּאֶבְרָהָם, דְלֹא סָמו עִינָיו
וְלֹא בָהו. אֲבָל רָזָא עַלְאָה אֵיתָהו הָבָא, רָזָא
דְמַהִימָנוֹתָא. בָמָה דְאַתְמָר, דְכַתִיב וַיָּקָרָא אֱלֹהִים
לְאוֹר יוֹם, דָא אֶבְרָהָם, דָאֵיתָהו נְהֹרָא דִימָמָא. וּנְהֹרָא
דִילִיה אָזִיל וּנְהֹיר וְאַתְקָף בְּתָקוֹנָא (דָבָר גָמְבָן ע"א) דִזּוּמָא.

וְבָגִין כה, מה כתיב, (בראשית כד) **וְאֶבְרָהָם** זכו בא
בַּיָּמִים, בְּאֵינוֹן נְהֹרִין דְּנָהָרִין. **וְאִידְיוֹסִיב**, (ד"א
ל"ג ונחיר בדין אויל ונחיר) **בָּמָה דָּאַת אָמָר**, (משלוי ד) הַוְּלִיךְ וְאֹזֶר

לשונו הקודש

בראי.

וּבָא וַיַּרְאֵה, לֹא זָכָה יִצְחָק בָּמוֹ אֶבְרָהָם,
שֶׁלֹּא סָמַו עַינֵּיו וְלֹא בָּהּוּ. אֲבָל בָּאָן הָוּא
סָוד עַלְיוֹן, סָוד הַאֲמֹנוֹתָה, בָּמוֹ
שְׁנַתְּבָאָר, שְׁבָתוֹב וַיַּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר
יּוֹם. וְהַאֲבָרָהָם, שֶׁהָוָא אָור הַיּוֹם, וְאוֹרוֹ
הַזָּלֶךְ וּמְאֵיר וּמְתַחְזֵק בַּתְּקוּן הַיּוֹם.
וּמְשֻׁום כֵּד מָה בְּתוֹב? וְאֶבְרָהָם וְקַנְעָן בָּאָ
בִּימִים, בָּאוֹתָם הַאוֹרוֹת שְׁמָפָאִירִים.

שכחותם כי ישרים ישבנו הארץ, ישבינו הארץ, והרי פרשוה.
ויהי כיazon יצחק אמר רבי שמעון,
בתוב בראשית ויקרא אלהים לאור יום
ולחשך קרא לילה. הפסוק הזה בארכונו
ונתבאר. אבל בא ראה, בל מעשי
הקדוש ברוך הוא, כלם הם דברי אמת,
והכל בסוד עליון. וכל דברי התורה
בלם דברי אמונה וסודות עליונים